XXXV. ROČNÍK ČÍSLO: 3/2025

Zpravodaj
SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

Slovo nově zvoleného starosty T. J. Sokol Pražský:

Milé sestry, milí bratři,

ještě jednou bych Vám chtěl poděkovat za důvěru, kterou jste do mne vložili a mohu s čistým svědomím říct, že se ji od první minuty snažím využít naplno. S místostarostkou Štěpánkou Slámovou jsme se od prvního dne pustili do práce a začali jsme po malých krůčcích plnit, co jsme slíbili. Měl jsem možnost v prvních měsících se osobně potkat se všemi vedoucími oddílů, vyslechnout si Vaše názory a prosby a věřím, že společnými silami budeme Sokol Pražský posouvat jen kupředu.

Spousta věcí zůstává při starém, takže jako každý rok se můžete těšit na Prázdniny na vlastní pohon (registrace u Jany Kepkové), ale také na nové akce, jako Den otevřených dveří, který se konal dne 12. 6. 2025 od 16:30 hod. v prostorách Sokola Pražského. Pevně věříme, že tato akce nám pomůže rozšířit povědomí o naší krásné jednotě a přiláká do našich řad mladé sportovce.

Pojďme všichni společně pečovat o náš Sokol, ať se v něm cítíme co nejlépe a usmívat se na ostatní sestry a bratry, ať naše vztahy pouze vzkvétají.

Tomáš Reimer

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

XXV. Americký slet
Očekávání s porovnáním poválečných vzpomínek

Šplhání schodištěm
Překonávání olympijského vítěze

Open House
Objevování naší sokolovny

Dětské karnevalení
Dovádění s Popletou

Večerníčkovy šedesátiny
Pohádkové šibřinky, scénky, akrobacie, tanec

Hostivařský tajtrlík
Úspěch našich loutkářů

Začarovaný Sokol
Čarodějnické řádění

Vodrnický východ
Východní Čechy sem tam

Cesta do Chicaga v roce 2025

Budou letošní zážitky stejně intenzivní jako poválečné?

V červnu letošního roku se koná v Chicagu XXV. SLET AMERICKÉHO SOKOLA.

Na pozvání z Ameriky se zúčastní sletu svým vystoupením sokolky a sokolové z Čech a Moravy. Už od loňského září znovu nacvičujeme skladbu Jdi za štěstím v Sokole Pražském. Sešlo se nás na nácviku 16 odhodlaných cvičenců, kteří chceme předvést skladbu za mořem.

Přestože jsme skladbu Jdi za štěstím už nacvičovali od června 2023 (a někdo i déle), museli jsme si ji zopakovat a v Sokole Pražském znovu začít procvičovat alespoň tak, jak jsme ji zacvičili na XVII. všesokolském sletu vloni v Edenu.

V lednu letošního roku jsme od autorů dostali nové postavení na ploše, a tak jsme některé části skladby nacvičovali znovu a jinak. Snad nikdo neměl stejné místo jako při cvičení v Edenu a ve velké tělocvičně

1947

MUDr. Mir. KAVALÍR, náčelník ČOS

Poznámky z cesty do Ameriky a po Americe

Queens Elisabeth je nejen ohromná a prostorná loď, ale už je i „připravená" pro sokolské cvičence. Všude dosti místa ke cvičení a pro cviky obratnosti je lanoví jako stvořené. Obratnost bratří přiláká každého jitra diváky ze všech palub. A pak začne vysvětlování. Jak to, že cvičí tak dobře a nedají si to zaplatit? Aha, tak to je tedy propagace placená státem? Také ne?

Lodní kuchyň? To je vlastně celá továrna se 600 kuchtíky a jejich pomocníky.

Mořská nemoc položí i Sokola. Loď jede klidně. Pak se pokývá se strany na stranu, a co horšího, i se shora dolů. Točí se obzor, točí se schody, paluba i žaludek.

Loď — kupa technického důmyslu. Ve stropě automatické hasicí zařízení, které samočinně při určité teplotě zahájí činnost, všude strojní větráni, přemíra světla. Se světem vás pojí rádio, lodní tiskárna vydává deník s novinkami z celého světa. Všude hodiny, které denně o hodinu měníme. Zatím, co snídáme, vy obědváte. Je tu také úschovna dětí, nemocnice, na chodbách chlazená voda. Zkrátka — je tu dobře.

Na rozloučenou vytiskli nám na lodi České jídelní lístky s nadpisem „Československá obec sokolská". I když to byla „pozornost bez háčků a čárek", velice nás potěšila.

Nikdy se tak nenalétalo družstvo ČOS a asi už nenalétá za jediný den, jako tehdy, kdy jsme vykonali cestu z Cedar Rapids přes Chicago do New Yorku a zase zpět do Omahy. V Cedar Rapids skončila akademie velkým úspěchem a bratři cvičili na bradlech skvěle. Nadšeni krásným přijetím i prostředím českých rodin hýřili pak přesností provedení, švihem i silou. A kdybych již nevěděl, jak cvičili v New Yorku na II. dělnické Olympiádě, napsal bych, že to bylo to nejlepší provedení. Ale co se nám zdálo dokonalé, bylo později překonáno.

Než jsme se dočkali na letišti v Cedar Rapids ve 4 hod. ráno našeho letadla, dozvěděli jsme se, že si můžeme po libosti fotografovat a tak kamery měly lov. Na louce hned u letiště stálo 16 sportovních letadel — musí to být radost vlastnit takové letadélko a vyletět si podle vlastni vůle. Obdivovali jsme 4 motorový Liberator — pak pro nás přiletěl jen 2motorový. Ale byli jsme s ním za půldruhé hodiny v Chicagu, kde jsme se dočkali splnění kradmé touhy. Přesedli jsme

do nádherného Liberatora o 4 motorech. Umístili jsme se v I. poschodí letounu na nejvýhodnějších místech z 56 sedadel. A pak nad Michiganským jezerem, Erie, přes Cleveland, jsme přiletěli nad New York. Před snášením se dolů jsme dostali žvýkačku — žvýkání zmenšuje tlak na ušní bubínky. Vystoupili jsme přímo do náruče náčelníka slovenského Sokola. Ubytovali nás v hotelu President a pak ještě procházka po Broadway.

Druhý den vystoupení na dělnické Olympiádě a pak ještě v noci zase zpět opět tím nádherným Liberatorem. Pod námi ještě chvíli září New York miliony světel, reflektorů a reklam. Bylo by třeba básníka, aby popsal dojem z největšího města světa, na tělocvikáře je to trochu mnoho. Cestou jsme zaspali bouřku, v Chicagu přesedli do menšího letadla a ráno nás vítalo v Omaze.

Snímky cvičení na lodi. Dr. M. Kavalír

v Kostelci nad Orlicí jsme se učili svou novou pozici, pohyby a přesuny na ploše. Ve dvou dnech usilovného cvičení jsme provedení skladby na konci nácviku zvládli natolik dobře, že příští secvičnou máme naplánovanou na polovinu června.

Do Chicaga odjíždíme koncem června a doufáme, že budeme mít úspěch, stejně jako výprava v roce 1947 ve které se účastnil náčelník bratr Mir. Kavalír, otec Artemis Kavalírové, nyní členky vzdělavatelského odboru Sokola Pražského.

V roce 1947 jela reprezentovat závodní družstva mužů a žen a zvláštní skupina cvičenců a cvičenek ze Sokola na slet do Chicaga. Bylo to celkem 61 osob. A co o tom psali v tehdejším tisku?

Výprava sokolů nevystupovala jen za mořem v Chicagu, ale i ve Velké Británii a úspěšně!

Cestu do Ameriky absolvovali na lodi Queen Elizabeth a na její palubě při cestě cvičili. To mi připomnělo můj podobný úžasný zážitek.

V roce 1999 jsme nacvičovali v Sokole Pražském pro gymnaestrádu v Göteborgu skladbu Obrazy na písně z muzikálu Noc na Karlštejně a v červenci jsme odjeli do Švédska několika autobusy na sever k moři.

Velký trajekt nás v noci převážel přes moře, a když jsme nemohli usnout ani po procházce po naší velké lodi, tak se nás sešlo asi osm na horní palubě. Bylo chladno, tak jsme si zazpívali část skladby s písní Lásko má já stůňu a zacvičili jsme si ji, i když jsme neměli u sebe velké bílé cvičební gumy, aby byl zážitek co nejlepší.

Skladbu jsme úspěšně zacvičili na stadionu v Göteborgu a znovu i další rok na XIII. všesokolském sletu na Rošického stadionu v roce 2000. To bylo na večerním vystoupení, kdy na nás mířila silná světla a také to byl silný zážitek.

Doufám, že i my úspěšně zacvičíme v Chicagu skladbu Jdi za štěstím a bude se líbit divákům za mořem stejně, jako se líbí nám!

Přeji celé výpravě hodně štěstí a krásných zážitků za mořem!

Eva Barešová

Memoriál Bedřicha Lováka - 1. 3. 2025

Zpráva o již XXVII. ročníku šplhu schodištěm

Letošního ročníku se účastnilo 21 mužů a 3 masters nad 50 let. Tito borci závodí na délce olympijského lana 8 m. Ostatní kategorie závodí na délce lana 4,5 m. Pro všechny kategorie se jedná o šplh bez přírazu nohou, startuje se ze sedu a dohmatává se na elektronické cílové čidlo. Dorostenců bylo 15, dále byli 4 žáci, 2 ženy včetně dorostenek a 6 žákyň. Celkem 51 závodníků ze 14 sportovních jednot či klubů, z nichž většinu tvořili sokolské jednoty. Nejvíce závodníků a to 21 již tradičně přijelo ze Sokola Brno I, 5 závodníků ze Sokola Libeň a 4 závodníci ze Sokola Dvůr Králové nad Labem. Kupodivu byl letos i velký počet nezařazených závodníků, a to 6. Konečně po 20 letech měl Sokol Pražský v závodě svého borce - Milana Bubáka z rychlostní kanoistiky.

Vítězem nejprestižnější kategorie mužů se stal Matěj Cigl ze Sokola Brno I časem 4,71 s. Tímto časem překonal Matěj svůj loňský vítězný rekord ve Schodišti a upevnil si vedoucí místo v historickém pořadí Schodiště. Matějovi se vloni velmi dařilo, protože udělal rekordy i na 14 m časem 10,10 s, a na 20 m časem 19,63 s, čímž překonal 17 let starý rekord Aleše Nováka.

V mužské kategorii byly ve schodišti překonány 4 osobní rekordy. Těmito závodníky jsou Matěj Cigl, Ondřej Klíč, Adam Kovál a Vilém Chaura. Skokanem roku ve Schodišti 2025 byl Adam Kovál ze Šplhu Brno, který se posunul z 62 místa na 43 místo (zlepšení o 0,87 s).

Celkem prvních 8 borců překonalo zlatý čas 7,2 s Bedřicha Šupčíka z olympiády v Paříži v roce 1924!

Průměrný čas v kategorii muži 8 m byl 9,81 s, což řadí letošní závod jako rychlostně průměrný. Vynikající časy z horní poloviny výsledkové tabulky jsou však zpomaleny časy ze závěru tabulky. Pod osmimetrové lano usedlo poprvé ve schodišti také osm nových mužů, kteří získali pamětní medaili. Tento počet je dobrý příslib do budoucna, ale současně lze říci, že se jedná o úbytek zralých a zkušených závodníků. Vašek Kotlan ze Sokola Příbram byl jedním z nejstarších závodníků (narozen 1983) v kategorii mužů a současně i z přítomných závodníků patřil se svými 20 starty ve schodišti k nejčastěji startujícím borcům. Vašek si svými časy mezi 7 a 8 vteřinami udržuje stále neuvěřitelně vysokou formu.

Kategorii masters vyhrál časem 8,77 s osobním rekordem ve schodišti nestárnoucí Ludvík Cimburek z Czexxx (1969). Ludvík každým svým startem ve schodišti překonává svůj osobák z minulého startu. Druhý skončil časem 12,55 s letos jednapadesátiletý nezařazený Petr Kulovaný.

Třetím byl nováček závodu Aleš Vacek (1964) ze Sokola Pardubice.

Kategorie dorostenci byla v podstatě jenom v režii závodníků ze Sokola Brno I. Do Prahy jich přijelo 14. Vyhrál Štěpán Hrůza časem 3,37 s. Druhý byl Matyáš Gult časem 3,43 s. Bronz si vybojoval časem 3,59 s vloni druhý Vojtěch Konopáč. Jediným závodníkem v homogenním poli Brňanů byl Filip Zeman, který startoval jako nezařazený.

Tak jako vloni i letos byla samostatně vyhlašována kategorie žáci, tj.

závodníci mladší 15 let. Závodu se účastnili 4 závodníci ze 4 sokolských jednot. Časem 5,71 s vyhrál Jakub Pazdera ze Sokola Brno I.

Kategorie žen a dorostenek vyhrála Lucie Mrázová ze Sokola Brno I časem 4,75 s. Druhá byla Adéla Macešková, které se dostalo podpory nejen od publika, ale také od malého synka, který jí fandil.

Pro větší počet žákyň byla letos opět vyhlašovaná kategorie žákyň. Vítězem se stala loňská vítězka Viktorie Rajnyšová z TJ Sokol Libčice nad Vltavou. Svůj loňský čas překonala o 4,08 s a zastavila časomíru na hodnotě 6,70 s.

Sedm letošních závodnic zasedlo pod lano ve Schodišti poprvé a tím získalo pamětní medaili.

Všem závodníkům děkujeme za účast, gratulujeme k dosaženým výsledkům a přejeme jim další úspěchy nejen na sportovním poli.

Příslibem do budoucnosti šplhu v naší jednotě je předsevzetí některých mladších bratrů v čele s naším jediným současným závodníkem Milanem, že by se mělo začít trénovat na dlouhém laně ve schodišti s pozváním zájemců z pražských sokolských jednot, kde nemají možnosti ani technické vybavení pro tento druh silového sportu. Pokud se k tréninku přidají i členové naší jednoty mimo všestrannost, budou jenom vítáni.

Šplh schodištěm je již posledním pražským závodem ve šplhu na laně. Sokol Pražský tím stále vysílá signál, že jsme schopni zorganizovat tento závod a tím přispět k dobré propagaci SP. Proto patří dík všem zaměstnancům naší jednoty, kteří pomohli s přípravou a dík také členům jednoty, bez nichž by se závod nemohl uskutečnit. Děkuji sestrám H. P. a Marii Šírové, bratrům Mirkovi Vránovi, Honzovi Štěpánkovi, V. K., P. K., Pavlu a L. R., Petrovi Červovi, Tomáši Rezkovi a Honzovi Jánskému.

Jirka Poes

KRÁTKÉ ZPRÁVY:

Závody moderních gymnastek

4. května jsme závodily O čarodějnicke koště. Soutěž pro všechny kategorie moderní gymnastiky proběhla v hale Sokola Královské Vinohrady. Nejlepší byla v kategorii nejmladších Klárka Kotrbová, která obsadila první místo.

Ve stejném prostředí, ale o měsíc dřív, se uskutečnil Přebor ČOS, kde 3. misto ve volné sestavě bez náčiní a se švihadlem obsadila Elizabeth Pozzi.

Nejvíce obsazená byla l. kategorie, i my jsme tam měly pět zavodnic.

Opět v květnu se pořádal závod v Hovorčovicích a tam na 2. místě skončila Matylda Soulejova a na 3. místě Viktorka Smrčková v kategorii nejmladších.

Také jsme byly na pohárovém závodě pořádaném Milevskem. A i zde obsadila Elizabeth Pozzi 3. misto a její sestra Catherine byla pátá.

R. N., trenérka

Open House 2025

Velký zájem, pro mnohé objevování neznáma

Letos se akce konala ve dnech 17. a 18. května. Zúčastnila jsem se v roli „průvodce - informátora“ v neděli 18. 5., službu jsem měla v Tyršově sále.

Neměla jsem možnost porovnat oba dny, ale překvapilo mě, že zájem návštěvníků byl poměrně velký. Některé dotazy jsem bohužel nemohla zodpovědět, např. jak je odpružená podlaha, když se tam pořád skáče pod košem nebo zda jsou parkety původní. Také byla připomínka, že by tam mohl být míč, aby bylo možné zkusit si hod na koš. Hodně návštěvníků bylo překvapených rozlohou sálů, převážná většina netušila, že tam vůbec nějaké jsou.

Myslím, že je dobré se takových akcí zúčastnit a lidem ukázat skryté „poklady“, o kterých málokdo ví, jak skoro všichni říkali. Pravda ale je, že kdo má o něco opravdový zájem, v době internetové si najde všechny potřebné informace.

Marcela Sodomková

Dětské karnevalení

Tradičně předchází šibřinkám

Významným dnem i v Sokole Pražském byl 8. březen 2025. Od rána jsme žili čilým společenským a tanečním ruchem. Uspořádali jsme zas dětský karneval.

Od půl deváté ráno se sbíhaly děti ze všemožných míst Prahy a okolí, až jsme jich napočítali 83(!) a k tomu spousty maminek a tatínků, babiček a dědečků a tetiček a také 11 cvičitelek.

Honza Popleta, moderátor tohoto dopoledne, s dětmi rejdil v karnevalovém veselí. Z masek přecházel zrak a všem dětem to moc slušelo. Naše cvičitelky se tužily, aby celý průběh pestrého reje plynul klidně.

Spokojené a usměvavé děti s dárkem, který vyhrály v tombole, si prohlédněte na fotografiích *www.rajce.idnes.cz/sokolprazsky/album/detsky-karneval-2025*.

cvičitelky oddílů aerobiku a rodiče a děti odpolední

Vlastivědné vycházky oddílu turistické kanoistiky

Námět i pro ostatní sokoly

V roce 2023 jsme si vymysleli a zahájili nový turistický a poznávací cyklus Pražské vycházky, který stále pokračuje.

Vždy v zimní sezoně, od října do dubna, kdy je méně příležitostí k vodáckému sportu, navštěvujeme v Praze místa mimo hlavní turistické trasy a objevujeme jejich skrytou krásu. Kromě toho, koho by v běžném životě napadlo jít jen tak na místa vzdálená jeho obvyklým trasám?

O každé lokalitě si povíme něco z historie a nějakou zajímavost a v případě hlubšího zájmu si potom každý může doplnit informace detailnější prohlídkou. Další důležitá věc je, že se rádi vidíme a zážitky společně sdílíme. Přestože vycházek se účastní převážně ženská část oddílu, i pánové jsou vítáni a občas opravdu i některý z nich přijde!

Jako tip k vycházkám i pro ostatní oddíly uvádím místa, která můžete navštívit také.

Ořechovka - vilová čtvrť pro vládní úředníky vybudovaná po vzniku republiky podle vzoru anglických zahradních měst.

Bubeneč - vily, které obývaly význačné osobnosti: umělci, podnikatelé, politici.

Barrandov - filmový průmysl a s ním spojená sídla umělců a průmyslníků.

Hrabalova Libeň - zajímavá místa se vztahem ke spisovateli Hrabalovi.

Výrazně nás zaujaly čtvrti Holešovice a Karlín, které se ze zanedbaných průmyslových oblastí, značně poničených povodněmi, změnily na atraktivní moderní čtvrti, které vedle zajímavé architektury a využití starých továren k novým účelům mají co nabídnout pro příjemný život v lokalitě.

Nemůžeme opomenout ani rozsáhlé území Žižkova, které nás překvapilo spoustou zeleně, malebnými zákoutími a nezapomenutelným duchem místa. Zde se míší moderna s historií, avantgardní kultura a spousta rázovitých hospůdek a kavárniček, kde si každý najde to své.

Se Žižkovem jsme se rozloučili návštěvou Olšanských hřbitovů. Na 50 hektarech zeleně se ukryjete před ruchem velkoměsta a můžete si připomenout spoustu osobností české historie a kultury.

Ale vraťme se do současnosti: letošní vycházkovou sezónu jsme ukončili návštěvou oslav 100let Tyršova domu. Přes léto se rozprchneme za jinými aktivitami, ale na podzim začne další kolo!

Alena Kolářová, oddíl turistické kanoistiky

Večerníčku je šedesát let!

Pohádkové šibřinky 2025

Letošní šibřinky byly vyhlášeny na téma pohádek z večerníčků. Večerníčku bylo 60 let a sokolové oslavili toto výročí při svých šibřinkách.

Zamýšlenou skladbu jsme nacvičovali pod vedením Martiny a nikdo z nás si nestěžoval, že musíme na nácviky na sněhu či za deště mířit z tepla domova do Sokola a někdo i přes půl Prahy. Rádi jsme obětovali svůj volný čas na nácvik. Doufali jsme, že naše skladbička na píseň Večerníček od Karla Černocha bude blok vystoupení otevírat, což se přímo nabízelo. Skončili jsme však někde uprostřed. Trochu nás to mrzelo, ale přesto jsme svou skladbu zacvičili, jak nejlépe jsme uměli a s vědomím, že se přesně hodila do programu.

Další vystoupení bylo na oblíbenou pohádku o Krakonošovi a jmenovalo se „Jak Trautenberk nechtěl Anče pustit na zumbu“. Nedivil se pak jen Trautenberk, ale i diváci, když uviděli výborně zacvičenou zumbu, Krakonoše i sojku. Bylo to pěkné a vtipné!

Závěr patřil jako tradičně rokenrolu, který nezklamal a perfektním provedením celý blok vystoupení zakončil.

Byli bychom rádi, kdyby se příště zapojili i další cvičenci a skladeb by bylo více!

Eva Barešová

Společné sdílení radostí,...

...ale i bolestí pro šibřinky

Při tom skvěle vyniknou sokolské myšlenky

V průběhu šibřinek proběhlo třetí vystoupení s názvem Světová premiéra. V naší „domácí“ jednotě, ve které jsme cvičili cca 6 týdnů tuto skladbu.

Na první fotce nejsme sice všichni, ale jak je tam vidět, je to napříč generacemi a povoláním. Každý máme své rodiny, své práce a své bolístky. I přesto jsme to pod vedením skvělého režiséra a vedoucího Petra Červy a Šárky Slabé dokázali zase a myslím, že ještě líp, než jsem čekal. Nikdy by mě nenapadlo, že budu vyhazovat takto sestru a bratra na salta. Držet lidi nade mnou, když dělají přednos a musí držet balanc, chytat pošetilého skokana z lidské pyramidy a další srandy kolem toho. Nejsme vůbec žádní profíci, cvičíme to po večerech, po práci, o víkendech a kolikrát s nedostatkem spánku. Namáháme těla tak, že jsem si na začátku zničil bedra a šel marodit, br. autor to odnesl při chytání bratra z pyramidy úrazem kolene a vyřadilo ho to úplně ze sestavy, ale dále nás s berlemi v ruce poháněl vpřed! Modřiny všech se do toho nepočítají. Chci říct, že je tu vidět obrovský duch, nasazení, odhodlání, věrnost, soudržnost, síla, nezlomnost a obětavost. Petr musel do toho mít ještě sílu přemlouvání, organizování, vyřizování, zklamání, zodpovědnosti, doufání a obrovskou důvěru v nás.

Proč to píšu? Tohle je ten Sokol. Jeden den vidím Šárku v kroji, kde reprezentuje Sokol u hrobu TGM, jako skvěle vycvičenou sestru Sokolské stráže a druhý den jí házím do salta a na „letadlo", aby padla do náruče z výšky dalším bratrům, kde ještě dělá úžasnou akrobacii. Nikdo z nich není namyšlený, nikdo z nich není negativní, nikdo z nich není sobecký a všichni drží spolu.

A to nás spojuje, Petr Červa spojuje, Sokolská stráž spojuje, Sokol spojuje.

Bolí nás všechno, nespíme, nejíme, zanedbáváme sebe a rodiny, ale víme, že naplno žijeme! Protože odpočívat budeme až po smrti.

Tak se třeba někdy už počtvrté s tou naší premiérou zase setkáme.

Díky a NAZDAR!

Marek Manda

P. S. Bojím se, že Petra zase něco napadne. Ale určitě do toho jdeme zase!

Hostivařský tajtrlík

I přes technické problémy pozitivní hodnocení porotců

Přehlídka loutkových divadel Hostivařský Tajtrlík pro nás patří k jaru stejně jako Velikonoce. Do Švehlovy sokolovny nedaleko hostivařského nádraží se pravidelně sjíždějí loutkářské soubory, aby představily své nové inscenace a soutěžily o nominaci na Loutkářskou Chrudim. Po téměř patnácti letech se z akce stala naše srdcová záležitost.

Oproti předchozím ročníkům, kdy jsme se pokoušeli porotu oslovit dělenou interpretací s reprodukovaným hlasovým projevem, jsme

tentokrát vystoupili s živě mluvenou inscenací Odvážný Matěj, navíc ještě s novou mobilní scénou. Loutky vodili Dana Kešnerová, Hanka Drahošová a Tomáš Blažek, loutky podávali (hilfáci) Anna Burešová, Stáňa Urbanová a Jarda Řeřicha. Z publika držel palce osvětlovač Tomáš Kešner. Po všech zkouškách je nám jasné, proč porotci vždycky živé slovo tak oceňovali... Téměř zmizel problém pozdních nástupů, všechny drobné technické závady či přehmaty se dařilo řešit s klidem a nenápadně. Místo ticha o přestávkách jsme zavedli forbíny, kdy principálka si během přestavby povídá s dětmi, které nevypadnou z koncentrace.

Z technického hlediska byl účinek světelného řešení oslaben nepříjemnou lapálií... Během příprav čtyři dny před vystoupení vyhořela jedna nutná součástka a teď podstupuje reklamační řízení. V důsledku toho jsme měli k dispozici pouze zelené nasvícení pro třetí jednání ve Vodníkově říši. Zbývající scény se musely spokojit s bílou iluminací. Navzdory tomu představení vyznělo výborně a porota ho při rozboru hodnotila kladně. Díky

tomu nás druhý den při vyhodnocení čekalo ocenění - „Za posun v inscenačním projevu“ a Danu cena Petra Slunéčka „Za živý výstup s dětmi“.

Tomáš Kešner

S lampiony po Mrázovce

Nyní už každoroční překvapivá procházka

Oddíl rodiče a děti - odpolední byl pozván 25. 11. 2024 Sokolem Smíchov na společnou procházku s lampiony za tmy na vrch Mrázovka.

To vše je každým rokem stejné. Přišly děti a přišli rodiče, spíš většinou všichni doběhli... a tady se to trošku mění. Všichni jsme ve shonu, všichni víme, že na Smíchově je to vše zasekané, že zaparkovat plechovou krabičku trvá věčnost. A přesto si tu časovou rezervu nedáme a je to velká škoda, zejména pro naše děti.

Jsem ráda, že v sokole držíme tradice a pro každého našeho člena se snažíme udržovat jistotu. Například tím, že jsme byli pozváni na vycházku, a pozvání jsme přijali. Zas nás čekalo na Mrázovce nové překvapení - svíčičková dobrodružná stezka, opět bylo krásné vystoupení chrliče ohně, teplý nápoj pro děti i dospělé. Naše cvičitelka

Renča měla zas připravené prskavky pro každé naše dítko.

No a nezapomeňme, že cesta domů opět vedla lanovkou :o).

Věřím, že i vám při čtení skoro stejných článků je dobře po těle i u srdíčka, že v Sokole se tolik nespěchá, těšíme se z toho, že se vídáme a něco děláme.

Markéta Stluková

Začarovaný Sokol

Čarodějnice nikdo nepálil, proto řádily

Středeční Filipojakubská noc nás zastihla již v 17 hodin pod schodištěm Sokola Pražského. Sešla se tam fůra čarodějnic a čarodějů u obrovské pavučiny s rodinkou pavouků.

Většinou byli účastníci čarodějného rejdění perfektně připraveni, vařečky s sebou. Ale ani ti nepřipravení nebyli ošizeni, pro každého se jedno míchadlo na vaření odporného lektvaru našlo. S cvičitelkou Nikolou toho „hnusu“ navařili dost.

A pak už jsme prolézali tunelem, přelézali překážky, skákali a létali na koštěti nebo na velké vařečce, házeli koštětem přes koně a vyskakovali na trampolíně, balancovali na míčkách, kutáleli se a klouzali dolů....

Závěrem celé hodiny si všechny děti vznosně došly do chaloupky, kde žijí dvě staré čarodějnice. A když vylezly ven z chaloupky, tak za svou odvahu dostaly od cvičitelek krásný zdobný ručně pečený perníček s malou čarodějničkou (díky domácí pekárničce Vejvodová & spol.).

Následovalo, jak je zvykem, společné foto a hurá - leťte domů.

Markéta Stluková

Poslední cvičení - v loděnici!

Počasí se umoudřilo, cvičení proběhlo

Poslední hodina cvičení ve školním roce 2024/25 náš oddíl rodiče a děti - odpolední strávil jak jinak než příjemně v naší loděnici na Smíchově.

K Mezinárodnímu dni dětí jsme si opekli buřtíky, povozili jsme se na raftech, pohráli si s míčem, padákem a lanem. A hlavně jsme dělali to nejdůležitější: zapomněli jsme na starosti a shon, poslouchali jsme smích dětí, cítili vůni ohýnku a vody a spokojeně se bavili s druhými rodiči a dětmi, na což nemáme v běžném týdnu nikdy čas :(

A musím vám napsat, že to všechno bylo počasí navzdory!

Ve středu 28. května opravdu od rána bylo po celé republice zataženo, po celé Praze pršelo, dělaly se louže a bylo nevlídno.

Jako mávnutím kouzelného proutku tedy pro nás mávnutím sokolího pírka :) se v 15 hodin mraky rozestoupily, vítr začal sušit loužičky. Dospěláci se navlékli, dětem nazuli gumáčky a statečně v počtu 90 sokolů dojeli prostřednictvím MHD k Lihovaru do areálu loděnice.

Činností bylo plno. Veselí bylo plno. A tak není divu, že nás ani vydatný deštík nezahnal domů :) všichni účastníci se spokojeně choulili pod stanem a kdyby cvičitelky nepískly, tak by tam byli snad dodnes!

S vodáckým ahóoj! přejeme krásné prázdniny a 15. 9. 2025 v naší sokolovně Nazdar!

cvičitelky oddílu R+D - odpolední

Sportovní gymnastika ve Vršovicích

Závod předškolních dětí a nejmladšího žactva

V sobotu 5. 4. 2025 se konal závod ve sportovní gymnastice nejmladšího žactva v T. J. Sokol Praha Vršovice. Za Sokol Pražský se závodu zúčastnily tři cvičenky Anna Lichnovská, Valérie Karlová a Robin Endrýsová pod vedením Šárky Slabé. V kategorii družstev se dívky umístily na 4. místě. Za Sokolskou župu pražskou – Schneinerovu se umístila Robin Endrýsová na 3. místě.

Gratulujeme cvičenkám k výsledkům a trenérce Slabé za přípravu.

Michaela Svatošová

Oddíl plavat nemůže, přesto vítězíme!

Cinkající úspěch družstva žen

Se Sokolem Pražským chodíme plavat několik let a to pravidelně každý sudý pátek.

Již dvakrát se nám za ta léta stalo, že jsme přišli v pátek plavat jako vždy ve stejnou dobu a hle, bazén byl obsazen.

Zajímalo mě, co se tam tedy děje? A ono se děje dost, konají se tam závody O pohár starosty Prahy 1. Letos jsme tedy měli v plánu přihlásit naši plavkyni - žákyni Martinku Senftovou.

Když se stávám doprovodem jedenáctileté slečny a v závodech je i má věková kategorie, tak jsem se rozhodla, že si též zkusím zaplavat trať 100 m. Svěřila jsem se „naší barmance“ v Sokolíčku a ta reagovala, že se též přidá do závodu. A když maminka přivedla naši závodnici, tak jsme zjistily, že i ona o soutěži uvažuje a zkusí pokořit těch 100 m volným způsobem. Přihlásily jsme tedy družstvo Sokola Pražského - 4 ženy do 3 věkových kategorií - 11 až 60 let. A věřte nevěřte - braly jsme dva zlaté poháry starosty Prahy 1!

Věřím, že v sobotu 14. 6. 2025 obhájíme a třeba i další poháry přidáme!

Markéta Stluková

DĚKUJEME

VVTvSP

neboli Velikonoční Volejbalový Turnaj v Sokole Pražském

Na předvánočním volejbalovém turnaji v Sokole Braník se v hlavě br. P. Rohana zrodil nápad uspořádat reciproční turnaj. Zvoleno bylo období Velikonoc, takže se v březnu začal scházet organizační tým ve složení br. Dvořák, br. Hrdina a br. P. Rohan.

Jako pořadatelé nultého ročníku jsme chtěli nastavit laťku vysoko, ale zároveň jsme museli stát nohama na zemi. Z pozápasového občerstvení v podobě piva, grilovaných klobás, sýrů a sekané jsme ale neustoupili. Kromě občerstvení bylo potřeba vytvořit plakáty, pozvat týmy, doladit vybavení a zvládnout všechny drobnosti, které dělají turnaj

turnajem. Nakonec vše klaplo a je jisté, že příští rok to půjde už skoro samo.

Sokol Pražský vyslal do boje hned čtyři družstva, z čehož bylo jedno loutkářů a tři z oddílu všestrannost - muži. Tato družstva byla pojmenována Sjezdaři, Běžky a Snowboarďáci. Zjevně jsme se ještě nevzpamatovali z konce lyžařské sezóny. Z Braníka dorazilo družstvo Braník 10° a Braník 12°. Opět zde platilo pravidlo, že v každém týmu musela hrát minimálně jedna sestra.

Hrálo se na dvou kurtech, ale i tak se volejbalová bitva protáhla na čtyři hodiny plné napětí, krásných výměn a nečekaných zvratů. Vítězství a putovní cenu si odnesl tým Braník 12°, na druhém místě skončil tým Braník 10° a na třetím místě Sjezdaři SP. Výhody domácího prostředí jsme tedy letos dostatečně nevyužili - tak příště.

Velké díky patří všem, kdo přiložili ruku k dílu – ať už šlo o tisk diplomů, nákupy, grilování nebo cokoli dalšího. Bez Vás by to nešlo tak hladce.

Po vyhlášení jsme turnaj zakončili v Sokolíčku pokřikem: „Tak za půl roku v Braníku!“

Matěj Hrdina

Vodníci putovali po východních Čechách

Muzea, hrad, rozhledna, parní stroje, zřícenina - rozmanité zážitky

Už řadu let organizuje oddíl turistické kanoistiky Sokola Pražského v květnu a srpnu čtyřdenní cyklistické akce na Třeboňsku. Letos už někteří členové projevili zájem vyrazit jinam a bez kol a tak jsme zvolili za cíl východ Čech, kde zejména v okolí Divoké Orlice je řada atraktivních turistických cílů jako Žamberk, Častolovice, Litice či Vamberk.

První den jsme se po ubytování v penzionu v Letohradě věnovali prohlídce tohoto města, prošli jsme zajímavý zámecký park a obdivovali rozsáhlé expozice v Muzeu řemesel, které je největší v republice. Místní muzeum Járy Cimrmana bylo ještě zavřené, tak jsme se aspoň poklonili jeho soše u stěny zámku.

Druhý den jsme vyjeli vláčkem do Litic nad Orlicí a tam vystoupali ke stejnojmenné zřícenině hradu ze 13. století. V něm se nás ujal šikovný průvodce, který nás protáhl všemi místnostmi velkého hradu a poutavě nám vyprávěl o historii hradu i o rodech, které hrad v historii vlastnily. Z hradu jsme pak sestoupili do údolí Divoké Orlice a krásnou jarní přírodou mířili údolím do Potštejna.

Tam jsme měli v plánu po obědě vystoupat k hradu, ale temná mračna a blížící se liják nás donutily prchnout k nádraží a odjet nazpět do Letohradu.

Třetí den se naše cesty rozdělily. Zatímco ženská část vyrazila do Vamberka s jeho Muzeem krajky a pak kolem říčky Zdobnice k zámku Doudleby, mužská část se vydala do Žamberka. Tam jsme nejprve vystoupali k Tyršově rozhledně. Ta je dřevěná a podobná té známější na Blaníku a také je z ní rozhled daleko do kraje. Ale hlavní atrakce nás čekala na druhém konci Žamberka a to Muzeum starých strojů a technologií. Měli jsme štěstí, v něm se právě konal den otevřených dveří, na který se sjely tisíce návštěvníků. A bylo se na co dívat! V bývalé Vonwillerově továrně je největší sbírka parních strojů v republice, jsou tam desítky různých textilních strojů, automobilových veteránů či zemědělské techniky. A jeden velký sál byl plný různých obráběcích strojů, které byly všechny v činnosti, poháněné transmisemi a koženými pásy od vzdáleného velkého parního stroje. A mnohé i z dalších parních strojů byly v činnosti – od parních lokomotiv přes parní válce či malé parní strojky. A také byly v nejrůznějším měřítku – od mlýnku na kávu poháněného malinkým parním strojkem až třeba po obří parní oračku. A po úzkorozchodném továrním kolejišti, vedoucím po továrních dvorech i průjezdy v budovách se tam prohánějí vláčky s cestujícími, tažené parními lokomotivami. A těmi jsme se i my svezli!

Poslední den dopoledne jsme se vyšplhali ke zřícenině hradu Lanšperk nad údolím Tiché Orlice, obhlédli tamní hezkou kapli a prošli se svěží jarní přírodou.

Východní Čechy nás nezklamaly, naopak okouzlily svými památkami i krásnou přírodou.

Jirka Kolář

Lyžování, blbnutí, učení

Oddíl r+d ve dvou turnusech na Šumavě

Začátkem února začaly jarní prázdniny Prahy, vyjeli jsme s první skupinou na lyžařský výcvik Sokola Pražského na Šumavu do Nových Hutí pod vedením naší cvičitelky Blanky Blandové.

Letos I. turnus byl složen ze samých maličkých dětiček, II. turnus byl obsazen začínající mládeží. Sněhu bylo jakž takž, bylo bílo a klouzalo to, zima byla veliká okolo 10 stupňů pod nulou. Slunce nám přálo a krásně nás hřálo.

Program byl bohatý na blbnutí, hry a učení :).

Závěrem: všech 10 maličkých ve věku 2 a 3/4 roku až 11 let a všech 11 mladičkých ve věku 7 roků až 16 let se naučilo sjíždět krásně šumavské kopce. Tečka. Podívejte se raději na foto, jak to šlo.

Děkujeme všem, kteří přispěli k hladkému průběhu 2 týdnů na horách.

Markéta Stluková

Z kalendářů oddílů:

17. 6. - výbor SP v loděnici

19. 6. - předškolní v loděnici

20. 6. - přednáška o výživě v loděnici

23. - 29. 6. - XXV. Americký slet v Chicagu

25. 6. - R'n'R v loděnici

27. 6. - konec cvičení

1. 7 - 31. 8. - prázdniny na vlastní pohon

1. 9. - začátek cvičení

7. 3. 2026 - šibřinky

ZPRAVODAJ SOKOLA PRAŽSKÉHO - občasník, vydávání řídí redakční rada (Eva Barešová, Jitka Křepelková, Marcela Sodomková, Pavel Žofka). Příspěvky shromažďují vzdělavatelé na adrese vzdelavatele@sokolprazsky.cz. Na této adrese lze též objednat zasílání Zpravodaje a aktuálních informací e-mailem. Za obsah článků ručí autoři. Příspěvky procházejí jazykovou korekturou. Sazba P. Žofka.